

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **J. K.**, zastoupeného Mgr. Martinem Ludvíkem, advokátem se sídlem Rožnov pod Radhoštěm, Palackého 195, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 18.2.2008 č. x, **o zamítnutí žádosti o starobní důchod,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobce **je povinen** zaplatit České republice náklady řízení **ve výši 3.941,- Kč** na účet Krajského soudu v Ostravě, a to do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 18.2.2008 č. x žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla žádost žalobce o starobní důchod pro nesplnění

podmínek ust. § 74 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění s odůvodněním, že žalobci nárok na starobní důchod nevznikl, protože nezískal potřebných 20 roků v I.B kategorii, tj. nárok na tento důchod v 58 letech. Podle dokladů žalobce v této kategorii získal 4 roky a 46 dní. Celkem získal v II. pracovní kategorii a v I.B pracovní kategorii 18 let a 36 dní, z toho v II. pracovní kategorii 13 roků a 335 dní a v I.B pracovní kategorii 4 roky a 46 dní.

Žalobce uvedené rozhodnutí žalované napadl včasnou žalobou, ve které namítal nesprávnost zařazení pracovní činnosti chemika na úseku výroby anhydridu kyseliny ftalové do kategorie II. Ftaláty jako takové jsou látky silně karcinogenní a jestliže pod zákonné předpisy vydané před rokem 1992 práci s nimi zařazovaly do II. kategorie, nemůže to mít vliv na míru přípustné expozice, rizik a zatížení lidského organismu, kdy tato rizika jsou srovnatelná s riziky při práci s radioaktivní uranovou rudou. Podle žalobce práce s ftaláty měla být správně zařazena do I.B kategorie. Současně žalobce namítal, že do celkové doby výkonu práce v preferované kategorii není započítána praxe vykonávaná v rámci praktické části studia. V rozhodnutí žalované nejsou uvedeny správně časové úseky, které žalobce měl odpracovat v těchto zařazeních, kdy podle názoru žalobce směna o 16-ti hodinách měla být posuzována jako dva odpracované pracovní dny.

Žalovaná se k podané žalobě vyjádřila tak, že vycházela z přílohy k žádosti o důchod podle zákona o sociálním zabezpečení a z průkazu zaměstnání patřících do I. a II. pracovní kategorie podle nařízení vlády ČSSR č. 117/1988 Sb. ze dne 26.6.2007, podle které je profese žalobce vykonávána v době od 18.7.1967 do 31.8.1971 zařazena v I.B pracovní kategorii a v době od 1.9.1971 do 31.7.1985 v II. pracovní kategorii. Jako zaměstnání I. pracovní kategorie mohla tedy žalovaná žalobci zhodnotit pouze dobu zaměstnání v organizaci D., a.s. v době od 18.7.1967 do 31.8.1971. Z uvedených důvodů žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalované ze dne 18.2.2008 č. x, ze všech níže uvedených provedených důkazů, včetně dávkového spisu žalobce a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání napadeného rozhodnutí (ust. § 75 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vzal v daném případě krajský soud provedeným dokazováním následující:

- ze žádosti o starobní důchod, že žalobce uplatnil tuto žádost dne 7.12.2007 s tím, aby mu byl tento důchod přiznán od 1.4.2007, přičemž tento důchod žádal v 58 letech jako chemik. V žádost uvedl, že od 1.9.1964 do 17.7.1967 se učil v U.z., V.M. jako provozní chemik. Dále v žádosti je uvedena doba pojištění – zaměstnání od 1.11.1999 do 31.12.1999 u V. V. a od 1.1.2000 jako osoba samostatně výdělečně činná;

- z evidenčních listů důchodového pojištění založených v dávkovém spise žalobce, že jsou ve fotokopii za léta 1967 až 1977, přičemž práce vykonávána v letech 1967 – 1971 je vykazována v pracovní kategorii II. a v dalších letech preferovaná pracovní kategorie vykazována není;
- z dalších evidenčních listů, které byly k dispozici v dávkovém spise žalobce vyplývá, že byly vedeny za léta 1985 až 1999, přitom v tomto období nebyla žalobcem konaná práce vykazována v žádné pracovní kategorii;
- z tiskopisu č. 126 – „Příloha k žádosti o důchod podle zákona o sociálním zabezpečení k průkazu zaměstnání patřících do I. a II. pracovní kategorie podle nařízení vlády ČSSR č. 117/1998 Sb. bylo zjištěno, že žalobce byl zaměstnán u společnosti D., a.s. V. M. (dříve U. z.) v době od 18.7.1967 do 7.4.1968 – 265 dnů jako chemik pořadové číslo resortního seznamu účinného od 1.1.1987 x, od 8.4.1968 do 31.8.1971 – 1241 dnů jako chemik pořadové číslo resortního x – účinnost 1.1.1987 a od 1.9.1971 do 31.7.1985 – 5083 dnů pořadové číslo resortního seznamu x rovněž jako chemik. Tyto doby vyznačil pracovník D. ing. D.;
- ze zápisu ze schůzky k zařazení pracovníků do I. kategorie důchodového zabezpečení ze dne 6.6.2007, že při této schůzce za přítomnosti personálního ředitele Ing. H., vedoucí soc. odboru M., odborného technického pracovníka Ing. D. a bezpečnostního technika K. byl projednán mimo jiné případ žalobce. Při tomto jednání bylo konstatováno, že průběh pracovního zařazení žalobce je výpisem z dokladů založených v jeho osobní kartě a vyplývá z něj možnost zápočtu v I. kategorie DZ pouze na středisku antracen v rozsahu 1506 dnů (4 roky a 46 dnů). Od 1.9.1971 až do ukončení pracovního poměru 31.7.1985 (13 roků 338 dnů) byl žalobcem velinářem na středisku ftalanhydrid, které bylo dle vnitropodnikového seznamu zaměstnání zařazeno pouze do II. kategorie DZ. V tomto smyslu komise doporučila vystavení přílohy k žádosti o důchod č. 126;
- z osobního listu žalobce, že má vykázaný tyto doby v preferovaných pracovních kategoriích: od 1.7.1967 do 17.7.1967 – 17 dní v II. pracovní kategorii, od 18.7.1967 do 31.8.1971 – 1506 dnů v I. pracovní kategorii, od 1.9.1971 do 31.7.1985 – 5083 dnů v II. pracovní kategorii. Celková doba pojištění je uvedena v délce 15487 dnů, tj. 42 roků a 157 dnů;
- z osobního spisu žalobce, že uzavřel pracovní smlouvu dne 27.7.1967 s bývalými U. z. na práci „chemik-rampy“, dne 31.6.1971 „zápis o změně pracovního zařazení“ zápis o změně pracovního zařazení, podle kterého byl žalobce z dosavadního pracoviště 450 zařazen na profesi velinář od 1.9.1971, personální spis dále obsahuje záznamy o bezpečnostním školení žalobce, dohodu o změně pracovní smlouvy, již se žalobce zavázal od 1.8.1974 vykonávat práce chemika a doklady týkající se rozvázání pracovního poměru žalobce v U. z., n.p., podle kterých byl pracovní poměr ukončen ke dni 31.7.1985 uplynutím výpovědní doby;
- ze souhrnného resortního seznamu zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie, odvětví chemického a lehkého průmyslu a zpracování dřevní hmoty vydaného Ministerstvem průmyslu

České republiky v r. 1991, že práce velináře podle toho seznamu byla zařazena do II. pracovní kategorie pod evidenčním číslem zaměstnání x, toto zaměstnání je uvedeno pod skupinou „anhydrid kyseliny ftalové“;

- z celopodnikové směrnice U. z., s. p., V. M. č. 28/90-A – „zásady pro zařazování pracovníků a.s. D. do pracovních kategorií“, ve které v přehledu pracovních kategorií důchodového zabezpečení I., II. na čl. 51 – výroba ftalanhydridu je práce velináře zařazena do II. pracovní kategorie pod číslem pro evidenční list důchodového zabezpečení 01-376-03-II.;
- z výsledku žalobce, jakožto účastníka řízení, že v jednotlivých letech skutečně podepisoval evidenční listy důchodového zabezpečení, na nichž však byly pouze uvedeny výdělky a nikoliv počet dnů odpracovaných v preferovaných kategoriích. Bylo jim řečeno, že tento údaj bude doplněn dodatečně, resp. že bude ještě vyplněn zvláštní tiskopis ohledně preferovaných kategorií. O tento problém se žalobce nezajímal, neboť vyvstal až v době jeho žádosti o uplatnění starobního důchodu. Pokud jde o dobu učebního poměru, ta probíhala tak, že týden měli výuku a týden praxi, která probíhala v chemických provozech. Po jeho ukončení žalobce pracoval v třísměnném provozu jako chemik. Žalobce dále poukazoval na to, že jeho kolegové a bývalí spolupracovníci starobní důchod v 58 letech přiznán měli;
- ze svědecké výpovědi Ing. V. D., že ve společnosti D., a.s. pracuje od r. 1992, nejdříve vykonával práce ve funkci vedoucího útvaru personální práce, poté ve funkci vedoucího odboru logistiky a naposledy ve funkci bezpečnosti a hygieny práce. Potvrzoval správnost údajů na tiskopisu č. 126, přičemž tak učinil na základě dostupných personálních dokladů společnosti D., a.s., podle nich žalobce konal práce rafineráře, destilátéra a velináře. Tato práce mu byla vykazována v kategorii I.B. Pokud jde o zápis o změně pracovního zařazení žalobce od 1.9.1971, šlo nadále o zařazení v profesi velináře, ovšem tato práce (až do ukončení pracovního poměru žalobce ke dni 31.7.1985) byla podle resortního seznamu zařazena ve II. pracovní kategorii. Pokud jde o učební poměr žalobce od 1.9.1966 do 17.7.1967 svědek připustil, že mohlo jít o výkon práce v rámci učební praxe, která byla konaná v preferovaných kategoriích, ovšem pokud jde o žalobce nic konkrétního v tomto směru nemůže potvrdit. Svědek dodal, že zařazování jednotlivých funkcí a praxí do preferovaných pracovních kategorií bylo realizováno se zřetelem k jednotlivým oblastem D., a.s., tedy podle rozhodujících podmínek pracovního prostředí v jednotlivých provozních oblastech. Tyto byly různé a záleželo na průběžných měřeních škodlivin, podle jednotlivých pracovišť. Svědek setrval na tom, že tiskopis č. 126 vyplnil na základě objektivně dostupných dokladů o pracovním zařazení žalobce, které bylo realizováno na základě odpovídajících pracovních podmínek jednotlivých pracovišť;
- ze svědecké výpovědi svědka M. F., že nastoupil k U. z. v roce 1961. Nejdříve do učebního poměru a později do pracovního poměru. Žalobce zná, avšak si nepamatuje, kdy přesně žalobce nastoupil do učebního poměru. On sám vykonával práce v provozu výroby anhydridu kyseliny ftalové, tzv. ftalanhydridu. Tento provoz byl zaveden asi v roce 1974 či dříve, svědek tam začínal jako destilátér, měl zájem o zvýšení kvalifikace a prošel na

tomto pracovišti všemi funkcemi. Žalobce na tomto provozu byl zařazen jako velinář, což obnášeno řízení a zajišťování chodu výroby z hlediska dodržování technologických parametrů. Svědek dále uvedl, že obecně na pracovišti výroby kyseliny ftalové byli lidé nespokojeni se zařazením, co se týče pracovních kategorií, ovšem v té době nebylo možné nějakého radikálního řešení dosáhnout. Poté co svědkovi byla předložena fotokopie mapy společnosti D., a.s. svědek uvedl, že všechny provozy byly exhalacemi nebezpečné, tyto exhalace byly tvořeny v bezprostřední blízkosti velínu, kde se pohyboval a pracoval i žalobce. Objekt velínu přitom obsahoval nejhorší technologické procesy, jako stáčení dehtových produktů a granulace smoly. Při destilaci a stáčení dehtových produktů docházelo k uvolnění antracenu, karbolu, benzeových sloučenin a cyklických uhlovodíků. Tyto sloučeniny byly silně karcinogenní. Ohledně průběhu učebního poměru žalobce se svědek nevyjádřil;

- ze svědecké výpovědi A. D., že s žalobcem byl již v rámci učebního poměru, kdy absolvovali i praxi na různých pracovištích v rámci poznávání provozu a výroby v letech 1964 – 1967. Praxe probíhala během 2 a 3 ročníku učební, a to střídáním týdne výuky a týdne praxe. Svědek pracoval jako chemik velinář, byl veden v pracovní kategorii I.B a byl mu přiznán starobní důchod v 58 letech. Žalobce se pohyboval na stejných nebo obdobně nebezpečných pracovištích jako svědek, jednalo se např. i o pracoviště vedlejší. Rozdíl při zařazování do pracovní kategorie I.B a II. byl v tom, jaké bylo pracovní prostředí co do styku s karcinogeny a jinými škodlivinami. Chemici velináři byli vedeni ve II. pracovní kategorii tam, kde se jednalo o pracoviště méně nebezpečná, přičemž o zařazování jednotlivých pracovníků do preferovaných kategorií rozhodoval bezpečnostní technik. Svědek dodal, že jeho pracoviště bylo pracoviště benzolu - plynové zpracování benzínu a žalobcovo pracoviště se nazývalo ftalanhydrid. Jednalo se tedy o jiné bezpečnostní prostředí a výrobu;
- ze svědecké výpovědi svědka L. M., že byl v pracovním poměru v D., a.s. od roku 1973 do roku 1989. V letech 1964 – 1967 se učili s žalobcem společně v učebním poměru, v jehož rámci měli také povinnou praxi v provozech na různých pracovištích. Přesně si nevzpomíná, ale má za to, že tato praxe byla konaná v průběhu 2 a 3 ročníku učebního poměru. Svědek konal práci na pracovištích při výrobě ftalanhydridu ve V. M., zpočátku pomocník destilátéra a poté jako destilátér a kontaktář. Na témže pracovišti vykonával práci velináře žalobce, jehož úkolem bylo zabezpečení provozu včetně údržby a zajištění zařízení. Jeho pracoviště bylo na tzv. velínu, který se nacházel v rámci objektu výroby ftalanhydridu. Velinář byl rovněž v kontaktu s provozem a přicházel do styku se škodlivinami, jelikož na pracoviště nebyla zabezpečena filtrace a větrání. Svědek doposud nežádal o přiznání starobního důchodu a jakou pracovní kategorii má vykázanou na evidenčních listech důchodového zabezpečení, neví. Pokud si vzpomíná, jednalo se o pracovní zařazení ve II. pracovní kategorii. Co se týče učebního poměru střídali týden výuku a týden praxe, od kterého ročníku to bylo svědek s určitostí potvrdit nemůže. Po nahlédnutí do shora zmíněné mapy pracoviště svědek uvedl, že od budovy velínu k rampě šlo o vzdálenost asi 30 metrů a za ním byla výrobní a zpracování dehtu. Při výrobě dehtu byli exhalacemi ohroženi podle toho, jakým směrem šlo vítr;

- z výpovědi svědka P. B., že ve společnosti D., a.s. vykonával práce laboranta, později toxikologa a naposledy bezpečnostního technika a vedoucího bezpečnostního technika. Z titulu své funkce se podílel na zpracování seznamu rizikových pracovišť ve spolupráci s generálním ředitelstvím společnosti a ministerstvem zdravotnictví. Co se týče zařazení chemika – velináře do preferovaných kategorií, do pracovní kategorie I.B byli zařazeni zaměstnanci pracující v rizikových pracovištích, na kterých přicházeli do styku s karcinogenními látkami a dehtem. V té době byla pomyslná dělící čára mezi ostatními méně nebezpečnými pracovišti, kde patřila také výroba ftalanhydridu, naftalénu a jiných produktů, jejichž zaměstnanci byli zařazeni do pracovní kategorie II. Toto zařazení trvalo po celou dobu zaměstnání svědka v D. a.s. a teprve až po roce 1992 se doslechl, že mezi rizikových pracovišť byla a jsou považována i pracoviště výroba ftalanhydridu-anhydridu kyseliny ftalové. Svědek nemůže s určitostí tvrdit, kdy došlo k dodatečnému zařazení pracovníků velínu při výrobě ftalanhydridu do pracovní kategorie I.B, domnívá se, že tomu tak bylo proto, že pracovníci byli na tomto pracovišti vystaveni inhalaci smoly a dehtu nasáváním vzduchu zvenku. Co se týče učebního poměru v 60 letech, v jeho rámci učni procházeli podle potřeby různými provozy, a to i škodlivými, ovšem tehdy se bránilo tomu, aby to bylo na nezbytnou dobu z důvodu zákazu pobytu mladistvých na rizikových pracovištích. Rozsah v jakém byla praxe takto realizována, svědek potvrdit nemůže. Žalobce svědek zná, tento byl zařazen jako velinář – chemik na výrobě ftalanhydridu a toto pracoviště bylo zařazeno v pracovní kategorii II. Jestli toto pracoviště bylo později, až už do roku 1992 nebo poté, zařazeno mezi riziková pracoviště dříve považována za pracovní kategorii I.B, svědek potvrdit rovněž nemůže. K dalším dotazům svědek uvedl, že na výrobě ftalanhydridu byli pracovníci vystaveni nebezpečí exhalace stáčírný dehtu. Odpovědní pracovníci se to snažili řešit, ovšem koncentrace škodlivin na různých pracovištích byla odlišná a byli vázání pokyny ministerstva a generálního ředitelství. Měření škodlivin na jednotlivých pracovištích bylo velmi obtížné, už proto, že větry a proudění vzduchu byly nepředvídatelné a nepravidelné. Škodliviny při výrobě ftalanhydridu v době působení svědka ve společnosti D., a.s. nebyly zařazeny mezi karcinogenní látky, teprve v poslední době se svědek doslechl a dočetl, že tyto látky jsou považovány za karcinogenní, tedy velmi nebezpečné.

V projednávané věci žalovaná zamítla žádost žalobce o starobní důchod s odůvodněním, že žalobce nezískal potřebných 20 roků v I.B kategorii a vycházela přitom z ustanovení § 74 zákona č. 155/1995 Sb., podle kterého nároky na snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod podle předpisů platných před 1. lednem 1996 po odpracování stanovené doby v zaměstnání v I. pracovní kategorii nebo I. (II.) kategorii funkcí zůstávají zachovány do 31. prosince 2018. Snížená věková hranice pro vznik nároku na starobní důchod se přitom považuje pro účely tohoto zákona za důchodový věk. Protože však žalobce podle tvrzení žalované získal v kategorii I.B toliko 4 roky a 46 dnů a v kategorii II. 13 roků a 355 dní, nárok na starobní důchod v 58 letech mu nevznikl. Základní podmínkou pro uznání výkonu určitého zaměstnání (funkce) v preferované pracovní kategorii je

především to, že toto zaměstnání bylo zákonem stanoveným způsobem zařazeno do kategorie I. nebo II. důchodového zabezpečení (pojištění). Podle ust. § 21 odst. 1 písm. d) zákona číslo 100/1988 Sb. v platném znění má občan nárok na starobní důchod, jestliže byl zaměstnán nejméně 25 roků a dosáhl věku aspoň 58 let, byl-li zaměstnán nejméně 20 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. i) až l). Podle ust. § 14 odst. 2 písm. i) téhož zákona do I. pracovní kategorie jsou zařazena zaměstnání, v nichž se vykonávají soustavně a v průběhu kalendářního měsíce převážně práce rizikové, při kterých dochází k častým a trvalým poruchám zdraví pracujících působením škodlivých fyzikálních a chemických vlivů, a to zaměstnání vykonávaná s prokázanými chemickými karcinogeny a při pracovních procesech s rizikem chemické karcinogenity. Přehled jednotlivých zaměstnání zařazených do zmíněných zvýhodněných kategorií obsahovaly resortní seznamy, které byly považovány za taxativní, tzn. že nebylo možno zařazovat jednotlivé zaměstnance do těchto preferovaných kategorií na základě srovnávacího způsobu. Takovou pravomoc neměly ani soudy v přezkumných soudních řízeních. Soudy mohly pouze na základě provedeného dokazování vyslovit závěr, že ten který pracovník – zaměstnanec splňuje podmínky I. nebo II. pracovní kategorie za předpokladu, že práce jím vykonávaná odpovídá některému zaměstnání zařazenému do I. nebo II. pracovní kategorie. Základním žalobním bodem podané žaloby v daném případě byla námitka, že „práce s ftaláty měla být správně zařazena do kategorie I.B a ne do II. pracovní kategorie“. Tato žalobní námitka tedy směřovala ne proti tomu, že žalobce byl na základě resortního či celopodnikového seznamu pracovních kategorií nesprávně zařazen, ale že právě v tomto resortním seznamu měla jím vykonávaná práce chemika-velináře v prostředí, ve kterém se pohyboval, zařazena do pracovní kategorie I.B. Jak ovšem vyplývá ze souhrnného resortního seznamu zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie, vydaného Ministerstvem průmyslu České republiky pro odvětví chemického a lehkého průmyslu a zpracování dřevní hmoty, na straně 205 tohoto seznamu jsou uvedena zaměstnání zařazena do kategorie II. a pod souhrnem zaměstnání „anhydrid kyseliny ftalové“ je uvedena pod evidenčním číslem zaměstnání 0137603/2 práce velináře a pod číslem 0137601/2 práce chemika. Z výpovědí shora slyšených svědků lze dovodit, že pracoviště, v němž se pohyboval žalobce, bylo zdravotně škodlivé, přitom záleželo na mnoha okolnostech, mimo jiné i povětrnostních podmínkách, které měly vliv na exhalace apod. Jak k tomu vypověděl mimo jiné svědek P. B., který vykonával v D., a.s., práce bezpečnostního a vedoucího bezpečnostního technika, tato společnost i její právní předchůdce U. z. si byly vědomy toho, že zaměstnanci ve výrobě ftalanhydridu byli vystaveni nebezpečí exhalace stáčírny dehtu a jiným škodlivinám. Tato situace však změnou v příslušném resortním seznamu preferovaných pracovních kategorií vyřešena nebyla a práce chemika velináře na úseku výroby ftalanhydridu, naftalenu a jiných látek byla zařazena do kategorie II. Z uvedeného není možno učinit jiný závěr než ten, že výkon povolání žalobce byl vykazován v souladu s citovaným resortním seznamem a v návaznosti na to i organizační směrnici číslo 28/90-A, kde na čísle listu 51 je uvedena výroba ftalanhydridu pořadové číslo 376 - číslo povolání chemika 07-0-02, podnikový název povolání – funkce velinář a číslo pro evidenční list DZ 01-376-03-II. Jsou tedy správné údaje vykázané na tiskopisu č. 126, z něhož jednoznačně plyne, že žalobce

podmínku odpracování potřebných 20 roků v preferované kategorii I.B neplní. Na této skutečnosti nemůže nic změnit ani žalobní námitka, že žalovaná do této doby nezapočetla žalobcovu praxi vykonávanou při praktické části studia v učebním poměru. Rozsah této praxe ostatně žádných ze svědků pro odstup času nebyl schopen již potvrdit a nevyplývá ani z citovaných listinných důkazů. Nebyla též prokázána žalobní námitka, že „v rozhodnutí žalované nejsou uvedeny správně časové úseky, které žalobce měl odpracovat v daných zařízeních“ a zcela mylný názor žalobce, jakožto poslední žalobní námitka je to, že „směna o 16-ti hodinách by měla být posuzována jako dva dny“. Jak již shora zmíněno, zápočet doby práce v preferované kategorii byl možný pouze tehdy, byla-li taková práce do I. nebo II. pracovní kategorie zařazena, a že taková práce byla pracovníkem (zaměstnancem) skutečně vykonávána. Byla-li tato práce konána jako práce přesčasová, bylo možno v tomto případě započíst tuto práci za jednotlivé směny bez ohledu na rozsah přesčasové práce.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobce shledal jako nedůvodnou, a proto ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovaná na jejich náhradu nemá ze zákona právo (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

V souladu s ust. § 60 odst. 4 s.ř.s. zavázal soud žalobce k zaplacení nákladů řízení vzniklých státu ve výši 3.941,- Kč na svědečném, neboť u žalobce nebyly shledány důvody pro osvobození od soudních poplatků.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 1.července 2010

Za správnost vyhotovení:

Jana Valošková

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček, v.r.